

Een excursie voor alleen de vijfde klassen.

Het was, om precies te zijn, half acht toen zo'n beetje iedereen zich had aangemeld op school en 10 minuten later stonden we lekker hysterisch te doen in de bus!

Want vandaag was het dé grote dag voor alle vijfde klassen: we gaan naar Den Haag!

Maar wat gingen wij dan doen in Den Haag? Nou, dat is het volgende:

Vandaag zouden we een rondleiding krijgen in én op én tussen alles wat maar te maken heeft met het bestuur van ons land, want we mogen trots zijn op onze PARLEMENTAIRE DEMOCRATIE!

We kwamen tegen tien aan in Den Haag bij het Buitenhof. Alle vijfde klassen werden verdeeld over de mentorklassen. De mentorklassen kregen hun eigen gids en na een kleine theoretische uitleg over het bestuursysteem van ons land gingen we van start.

Trouwens, tijdens de hele excursie waren er 1 EUR. centjes te verdienen. Diegene met de meeste muntjes krijgt iets leuks op het einde van de dag.

Als eerste moesten we op onze eigen houtje het Binnenhof een beetje onderzoeken. Kamertje in hier, kamertje in daar. Lachen om de op papier lijkende autovelgen van de Volkswagen Touareg van de politie. Later bleek dat deze velgen vernieling bestendig waren. Lekker belangrijk. Ook zijn we langs Het Torentje gelopen, de plek waar Jan-Peter werkt en we zagen dat er een dikke BMW uit de zeven serie voor zijn deur stond. Prijs: absoluut boven de 121.000 euro. Dan heb je de meest luxe versie. Energie label G. Kogelvrij glas, extra dikke stalen deuren etcetera. Dag belasting.

Na al dat puberaal rondneuzen, begon het echte werk. De gids, genaamd Tim, was bijzonder, maar echt bijzonder gespecialiseerd in alles wat te maken had met de regering, het parlement, het roerend en het ontroerend goed ervan. Als eerste moesten we gescand worden door de bewakers, waarna we rustig zonder onze iPods, phones en koekjes het gebouw in mochten. Eenmaal toen wij het historische/moderne gebouw waren binnengekomen, stonden we op de marmeren vloer die zo was belegd met Marmer, dat het eb en vloed moest voorstellen. Uh...juist.

Ook stonden er zuilen met daarop de hoofden van gewoon willekeurig uitgekozen personen die belangrijk waren voor de historie van Nederland (dus inclusief het gezicht van Chantal Janzen ertussen over vijftig jaar). Uh...juist.

Toen we hier een klaar waren, liepen we naar de eerste verdieping, maar wat zagen we daar? Een glimp van een blauwe stoel! Straks meer.

(deze kan een paar dagen later bij het Fait Divers gezet worden)

We kwamen als eerste in een wat kleinere vergaderzaal. Eveneens leuk, maar er paste maar 20 man in. Natuurlijk moest je bij deze gelegenheid wel de beste en luxueuze stoelen pakken, want misschien heeft Woutertje (Wouter Bos) hier wel ingezeten. Ook hier waren 1 EUR. centjes te verdienen met slimme vragen en gedetailleerde antwoorden. Echt vijf HAVO. Na dit voorproefje van een 'kamer'-sfeer oppakken was het tijd voor het echte werk. Tim was klaar met zijn 'vragenuurtje' en het moment was aangebroken;

Wij gingen de Tweede Kamer in!!! Gewoon in!!!

Al zaten wij niet in de blauwe stoelen met het wapen van de tweede kamer erop gestikt, geplakt of gespoten, toch hebben wij er volop van genoten. Je kon als het ware de kat zien zitten op de gerafelde stoel van een van twee zetels die de heeft (hint!) binnengehaald met de verkiezingen.

Wisten jullie dat de Tweede Kamer een huisdier heeft? Bello, lekker cliché naam, maar het is de hond van een belangrijk persoon. Compleet onzinnig, wel leuke traditie, maar later bleek deze van een blind persoon te zijn. De zaal zag er kleiner uit dan op televisie en er waren geen kamer leden, maar wat leuk is om te weten: Geert Wilders zit vlak bij de voorzitter en laat die nou net héél toevallig ook een Bijbel, Koran en Torhan altijd naast zich staan. Hahaha, drie keer raden welk heilig boek hij het meest blijft aankijken zijn vergaderingen. Leuke vent die Wilders.

Deed ie trouwens heel erg goed bij de Lama's vorig jaar.

Als we een beetje geluk hadden, konden we vandaag de ministers op ons pad kruisen, maar dan moest onze timing perfect zijn. Tim deed zijn uiterste best, maar het lukte niet. Zo meteen nog een keer proberen langs te lopen? Want het Binnenhof is af en toe net een diertuin; "Kijk, daar loopt er een!"

Nu was de Eerste Kamer aan de beurt. In de Eerste Kamer wordt ook altijd het Nederlands Dictee der Nederlanden gehouden, dus als je een leergierige leerling bent, zul je de zaal wel kennen.

Het rook er muf, duf, er stonden groene bankjes en er hing groot intimiderend portret van Willem de Tweede, dat zonder enige twijfel er zou hangen, omdat hij in die tijd een deel van zijn macht moest afstaan én daar was hij het niet mee eens. Tja, je moet wat. Hier werden vroeger vergaderingen gehouden over militaire en economische onderwerpen... en nog iets.

Nu kwam de mooiste de zaal aan bod: De Ridderzaal. Weer hoopte we een glimp op te vangen van ministers tijdens onze wandeling er naar toe, maar tevergeefs.

Via een keldertje kwamen we terecht in de mooiste zaal die ik ooit heb gezien:

De Ridderzaal.

Er lag een dik, geel tapijt met daarop rood doorgetrokken strepen op die elkaar kruiste. Wanneer je naar boven keek, leek het alsof je naar de binnenkant van een romp van een boot keek. Aan de wanden hingen flinke 'posters' van alle provincies van Nederland.

Ieder zo met zijn eigen tekst. Die van Gelderland stond er natuurlijk ook bij.

Ook de vroegere kolonies van Nederland stonden erbij. Maar lang niet allemaal. Voor zover te zien, hing er alleen Curaçao, maar New York, Indonesië en Suriname mogen er voor mijn part ook best bij.

En daar stond zij dan. De troon van de Koningin. Hierop houdt zij op elke Prinsjesdag de troonrede. Een prachtige stoel met een dik afgedrukte letter B. Wanneer de Prins Koning wordt zal de B vervangen worden door de W. Het leuke is dat die W niet nog een keer gemaakt hoeft te worden, want die hebben ze nog liggen van Willem de ... Die gierige Nederlanders, maar wel erg leuk voor de tradities van het land.

Nadat we alles in de Ridderzaal hadden aanbid, gingen we een laatste keer kijken of de ministers nu eindelijk hun vergaderzaal uitgingen.

Er stonden gigantische dure auto's voor de uitgang:

Twee van elk: Lexus LS, Audi A8, Mercedes S-klasse.

De Lexus is nog het schoonste paradepaardje, maar kost 120 euro.

Daarentegen is de Audi met zijn 5.2 L vierwielaandrijving een auto met energielabel G met een prijskaartje van boven de 155.000 euro.

De beste auto, de Mercedes S-klasse, valt in het niets bij zijn prijs. Eveneens G of F en kost tussen de 202.000 tot 313.000 euro.

"Ministers waarom zulke dure auto's toch?"

"Uh...omdat zit de enige auto's zijn die de extra bepantsering kunnen dragen..."

Uh...juist. Reken hier nog even de BTW en de bepantserde deuren bij op en daar gaan de belastingcenten, maar we hebben het voor ze over.

Niks gezien, dus liepen we terug naar het pand waar onze spullen lagen.

Eenmaal hier afscheid genomen van Tim wilden wij naar beneden lopen.

Maar wat zagen wij nou op de live uitzendingen op de televisies? Jan-Peter was net klaar met een persconferentie en we wisten dat hij in de buurt van dit pand was.

Wij stormen met de mentorklas het trapgat af naar beneden als een dolle!

Onderweg komen we een bekende presentator tegen van het sportjournaal. Maar hem was niet prioriteit een.

Knal, open die deur. En daar stonden we dan. Buiten. Er was niks of niemand, totdat ik een respect afdwingende auto zag langsrijdende. Juist, het was dé BMW uit de 7-serie.

Maar een zat helemaal niemand in...

"KIJK, HIJ LOOPT ACHTER JE!"

Daar liep de machtigste man van Nederland: Meneer Balkenende, en twee seconden later besepte iedereen dat het echt was en onze mentorklas schreeuwde het uit en was door het dolle heen.

"Dag meneer Balkenende."

"Dag, waar komen jullie vandaan?"

"Uit NIJMEGEN!"

"Oh, dat is een behoorlijk eind."

"Meneer, mogen we op de foto met u?"

"Oehja, da wil iek ooooooooook!" Zei Robin.

En daar stonden de meisjes van de Notre Dame dan. Op de foto met hun droomman. Waarschijnlijk zijn nu alle wanden van alle kamermeisjes beplakt met foto's van Jan-Peter.

Het was een magisch moment, maar deze was niet vastgelegd op foto met jongens. Dus toen iedereen weg was en de laatste paar jongens ook weg wilde gaan, kwam hij weer tevoorschijn: De minister-president. Natuurlijk gingen ook zij nog met hem op de foto.

Nu was iedereen tevreden en iedereen ging met een grote glimlach terug naar Ubbergen.

